

Litterär debut med mersmak

Sölve Dahlgrens debut som romanförfattare är väl godkänd. Han har åstadkommit en flyhänt skriven berättelse, som bör kunna locka till läsning i åtminstone innebandykretsar.

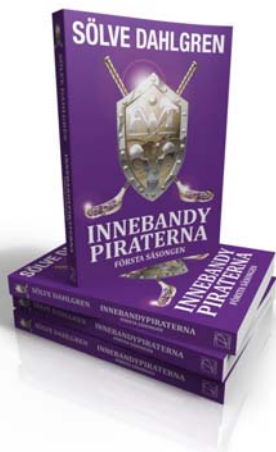

Sakta men säkert sätter innebandyn sina avtryck. En så omfattande samhällsföreteelse som innebandy avspeglar sig naturligtvis på olika sätt, också i litteraturen. Det har skrivits flera böcker med innebandyn som tema eller där den spelat en roll i handlingen.

Och nu har det hänt igen. Nyligen utgivna InnebandyPiraterna är Sölve Dahlgrens roman debut. Dahlgren är lika känd profil inom innebandyn som han är okänd som romanförfattare. Men det ska inte behöva ses som någon nackdel. Dahlgren var bl a mannen bakom tidningen Innebandy-Nytt och har skrivit om innebandy i NST (Nordvästra Skånes Tidningar). Hans kunskaper om idrotten är alltså odisputabla. Nu tar han också ett steg uppåt i sitt skrivande och sällar sig till den litterära kretsen.

Jag småpratade med honom på lunchen under den skånska innebandyfesten i Lund. Med böcker är det som allt annat i vårt liv. Vi brukar vilja klassificera eller genrebestämma dem. Dahlgren menade i vårt samtal att boken rätt och slätt är en roman. Den är inte en specifik ungdoms- eller vuxenbok.

Det är en rappt skriven historia om ett innebandy lag, som spelar sin sista säsong som juniorer. Alla som har lite insikt i lagidrott vet att detta är ett skarpt hörn i många ungdomars idrottskarriär. Antingen går man vidare till ett seniorlag, en annan förening eller så lägger man helt enkelt av. Det är denna problematik Dahlgrens roman handlar om.

Dialogerna är snärtiga och trovärdiga. Handlingen har ett bra flyt och "hakar i" kontinuerligt på ett sätt som gör att man inte gärna lägger ifrån sig boken. Språket är lättsamt och "icke-uteslutande", dvs. det är tillgängligt för alla. På något sätt gör det att jag nog tycker att det innebär att epitetet "ungdomsbok" ligger nära till hands. Det vore nämligen inte fel om romanen kunde attrahera till mer läsande hos ungdomar.

Där det finns pengar finns det rufflare

De talrika matchreferaten är spännande och visar på en talangfull

berättarteknik. Vi får följa laget på en internationell turnering, där vem som helst med lite pengar som insats kan ställa upp. Lyckas man sedan sportsligt kan stora pengar kamma hem. Dahlgrens intriger visar att där det finns pengar i leken finns det också rufflare, kriminalitet och andra suspekta inslag. Så är det överallt i samhället. Idrotten är inte undantagen. Det fick vi en påminnelse om härförleden inom fotbollen, när det framkom att en massa matcher på högsta nivå var uppgjorda på förhand.

De i mitt tycke fåtaliga miljöskildringarna i boken är utmärkta och jag hade önskat mera av den varan. Den detaljerade beskrivningen av interiörerna i Helsingborgs konserthus är förträfflig och skriven av en som verkar insatt.

Jag tycker nog att boken hade behövt mera av ett idrottsligt eller innebandymässigt socialt sammanhang för att lyfta rent litterärt. Det borde finnas gott om sådana infallsvinklar såsom relationer till andra idrotter, dess plats i idrottshistorien som helhet, etiska frågor m.m. Då hade den kanske kunnat intressera också en publik utanför innebandyn. Men det kanske kommer i nästa bok, som tydligen redan är på gång. Det ska dock inte skymma att boken som helhet är en riktigt bra ungdomsroman, som bör kunna locka till läsning. Debuten får anses väl godkänd och jag hoppas Dahlgrens berättande får en fortsättning.